

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd Herbipolin Abbatis, viri suo aeuo doctiss. ... Partis Opera Historica, Qvotqvot hactenus reperiri potuerunt, omnia

Partim E Vetvstis Fvgientibusque editionibus reuocata, & ad fidem
Archetyporum castigata; partim ex manuscriptis nunc primùm edita ;
Qvorvm Catalogvm Aversa pagina exhibet

Iohannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd
Herbipolin Abbatis, viri suo æuo doctissimi Secvndæ Partis Chronica
Insignia Dvo - I. Coenobii Hirsavgiensis, Diœcesis Spirensis: eius
foundationem & progressum ab Anno Christi DCCCXXX. vsque ad Annum
MCCCLXX. II. Coenobii ...

Trithemius, Johannes

Francofvrti, 1601

LXXIII. Ioan. Trithe. Abbas Span. Conrado Abbati S. Stephani Salutem.

urn:nbn:de:0128-1-17336

IOANNES TRITHEMIVS ABBAS SPANHEMENSIS,
optimo fratri Rogerio Sycambro
salutem.

VENERVNT ad me Budorim quarta die mensis huius, Ioannes in Schotteren, Conradus S. Stephani in Herbipoli, & Georgius in Suartzach, monasteriorum nostri ordinis Abbates, missi à capitulo annali Moguntiaë pridem celebrato, hæc summarie habentes in mandatis, vt suis mihi persuaderent sermonibus ad monasterium redire. Duos etiam alios patres per capitulum ordinatos dicebant, qui Ducem nomine totius vniouis accederent Bursfeldensis, eumque mihi efficerent placatum. His ego auditis respondi, nō esse opus propter me deputatos accedere Ducem, quoniam illius reconciliationem & gratiam nec quæro nec opto. Absit à me vt illius deinceps dominio subijciat, apud quem mendacium valet plurimum, veritas nihil potest. Nimis temeratam iniuriam passus, si à Duce quam à tribus è conuentu meo, non reuertar amplius ad eos, sed resignabo abbatiam quamprimum rebus meis aliquantulum prouidero. Accepto missi responso, cum cerne-
rent sententia fixum, non amplius molestarunt, sed rescripserunt abbatibus à capitulo deputatis, nulla fatigatione ad Ducem esse opus, quia omnino penes me statuissem non amplius redire ad Spanheim. Deus mihi prouidebit vbi maneam, & cum pace maiore quam in Spanheim vixerim in vnam. Quorsum vero me intendam conferre si velis scire, nescio quid respondeam. Tres me principes magni expectant, sed non placet mihi curias sequi principum. Tres quoque ordinis quem sum professus abbates potentiores vt ad eos veniam rogant. Sed ne fabulam putes, nomina dabo singulorum. Maximilianus Rex serenissimus Romanorum pluries (vt nosti) me sollicitari fecit, vt suo me cōferam seruitio. Marchionem Brandenburgensem non opus est vt citem in medium, cum scias quanti me faciat. Philippus quoque Bauariae Dux, & Comes Palatinus Rheni, clementissimus princeps, me prouidere quo ad viuam copiose pollicitus est, vel penes Abbatem Lymphurgensem, vel in suo principatu, vbi cunque voluero. Postremo iam mihi abbas S. Stephani memoratus dixit, abbatiam diui Iacobi apostoli maioris in suburbio Herbipolensi propediem vacaturam per resignationem presentis abbatis, quam si assumere velim, se operam daturum, vt res quantocius fortuatur effectum. Assensu consilio malens in paupertate viuere sub institutione monastica, quam diues in curijs principum conuersari. His ita conclusis missi ad me à capitulo patres octaua die mensis Septembris ad sua reuersuri discesserunt. Atego responsum saepe dicti abbatis expecto vtrum videlicet ita placeat reuerendissimo patri Episcopo Herbipolensi, quo tandem accepto te facturus sum de omnibus certiorum. Vale ex Budori 12. die mensis Septembris Anno Domini 1506.

LXXII.

CONRADVS ABBAS S. STEPHANI HERBIPOLENSIS
Ioanni Tritheimio abbati Span. S.

REVERENDE pater, iuxta recessum mutuaë conclusionis nouissime in cœnobio monialium Noui castri * prope Heidelbergam facta, mox vt perueni ad propria. D. Reuerendissimum Herbipolensem episcopum accessi, & inter alia colloquia monasterium S. Iacobi concernentia vestra paternitatis mentionem feci, asserens fore possibile, si suae paternitati reuerendissima placeret, quod vestra paternitas eidem praeficeretur cœnobio. Quod audiens summe dicebat sibi placere, pollicebaturque quod velit vestram paternitatem graciosè fouere, manusque fideliter praebere adiutrices, mihi quoque vt hæc quantocius vestra paternitati significarem iniunxit. Vestra nunc igitur paternitas non sit in mora, quam ipse reuerendissimus dominus noster in omnibus grauius ferre consuevit. Reliqua mutua referuo colloquutioni, quam altissimus prosperam & iucundam facere dignetur. Data Herbipoli in die exaltationis Sanctae crucis Anno Christianorum M. D. VI.

LXXIII.

IOAN. TRITHE. ABBAS SPAN. CONRADO ABBATI S.
Stephani Salutem.

LITERAS tuas pater venerande sextadecima die mensis huius Septembris apud Budoras in nouo castro * cœnobio suscepi, quibus relectis mentem reuerendissimi patris simul

ensis huius, Ioannes in Schotterea, Con-
radus in Suartzach, monasteriorum nobili-
tate pridem celebrato, hanc summam
rationibus ad monasterium rediit. Quo-
rebant, qui Ducem nomine totius ordinis
placatum. His ego auditis respectu
em, quoniam illius reconciliationem de-
inceps dominio subijciat, apud
st. Nimis temerata iniuriam publicam
rta amplius ad eos, sed resignabo ab-
dero. Accepit mihi responsi, cum
sed rescripserunt abbatibus a capite
nia omnino penes me statuisse non
t vbi maneam, & cum pace maiore, quam
ero me intendam conferre si velis
ni expectant, sed non placet mihi
professus abbatibus potentiores ut ad
bo singulorum. Maximilianus Rex
ari fecit, ut suo me cõteram serui-
item in medium, cum scias quanti me
alatinus Rheni, clementissimus pater,
est, vel penes Abbatem Lymburgensem
remo iam mihi abbas S. Stephani memo-
ris in suburbio Herbipolensi propedi-
quam si assumere velim, se operam
ensi consilio malens in paupertate vivere
principum conuersari. His ita conclusi
Septembris ad sua reuersuri discesserunt
rum videlicet ita placeat reuertendum
to te facturus sum de omnibus ecclesiam
Domini 1506.

conclusionis nouissime in cœnobio no-
facta, mox ut perueni ad propria Dis-
cessi, & inter alia colloquia monasterium
tionem feci, asserens fore possibilibus
a paternitas eidem præficeretur cœnobio.
ebaturque quod veli vestram paterna-
re adiutrices, mihi quoque ut hanc
stra nunc igitur paternitas non sit in
n omnibus grauius ferre confitemur. Ad
us prosperam & iucundam facere depre-
cus Anno Christianorum M.D.VI.

die mensis huius Septembris apud Bodo-
relectis mentem reuerendissimi patris
Amal

simul & tuæ paternitatis intellexi. Habeo tibi gratias ingentes pro tua in me charitate, a-
gamque libenter vberiores vnquam si potero. Nam etsi principum fauore atque pietate
mihi satis posset esse prouisum, quia tamen homo sum claustralis, & studio scripturarum
deditus, malo in paupere latere cœnobio, quam inter aulicos haberi clarissimus. Imita-
bor illum innocentæ virum qui dixit: *Elegi abiectus esse in domo domini, magis quam habitare*
in tabernaculis peccatorum. Veniam itaque circa finem Septembris, interea quadam hic &
Neometi expediturus negocia mea, quibus peractis sine mora vobiscum adesse curabo. Et
hanc voluntatem meam pontifici reuerendissimo Herbipolensi, manifestam facere non
pigeat precor. Quod si aliqua interuenerit occasio qua in fine Septembris adesse nequi-
uero, non ilico de aduentu meo desperandum putes, quia certo venturus vitam Deo cum
sanitate prolongante tua de expectatione non frustrabor. Interea feliciter vale nostri me-
mor in orationibus tuis ad Deum. Iterum vale. Ex Budori 17. die Septembris. Anno Chri-
stianorum M.D.VI.

LXXIII.

IOANNES TRITHEMIVS ABBAS SPANHEM. ROGERIO
Sycambro Salutem.

20 QVOD tibi fueram pollicitus Rogeri amantiſſime vltimis ad te literis meis, nunc his
quidem breuissimis quam libens facio. Literas Conradi abbatis S. Stephani 16. die
mensis huius apud Budoras accepi, quibus reuerendissimum præfulem Herbipolensem
Laurentium rebus meis benefauctem significauit: mihi quoque abbatiam S. Iacobi
quondam Scotorum, non solum voluntarie verum & quam hilariter offerentem, quam
ut suscipiam, quanto totius mandauit properandum. Sum itaque hic Neometis paucis qui-
dem diebus moraturus, ad quarundam rerum mearum expeditionem, quibus ordinatis
iter versus Herbipolim dirigemus. Verum priusquam his finibus excedamus, te videre &
alloqui optamus. Sed quoniam venire ad te propter dæmonis incarnati fauitem (qui
non natura sed imitatione potius diabolus quam homo dicendus est) sicuti nosti, mini-
me possumus. Tu ad nos ut venias, te etiam atque etiam hortamur, petimus & rogamus.
30 Multa enim mente versamus tecum disputanda, que literis mandare non possumus. Scri-
psimus autem & priori tuo, rogantes, ut sua tibi auctoritate veniendi potestatem indulge-
at. Libellum tuum de vario literarum usu tecum adferas: sunt enim quadam in eo scripta, si
recte memini, quibus subtilior lima fuerit necessaria, in his maxime que linguam respici-
unt Græcam, in cuius perceptione satis nec dum profecisti. Adero quantum mihi licuerit,
ne hoc ipsum tuum opusculum ex tua officina in emendatum vadat in publicum. Moras
 rumpe, quoniam vltra quatrimum istice non manebimus. Vale ex ciuitate Neometensi
20. die Septembris Anno Christianorum M.D.VI.

LXXV.

IOAN. TRIT. AB. SPAN. RICHMODI DE HORST,
abbatissa in Sebach, Salutem.

DECEMVVS & octauus hodie mensis voluitur, ut nosti charissima in Christo filia, quod
à nostro peregrinamur cœnobio æmulorum temeritate commoti. Vnde post mul-
ta consilia & maturam deliberationem statuentes amplius ad Spanheim nequaquam re-
uertendum, operæ precium fuerit aliquando prouidisse vbi tandem maneamus. Offer-
tur nobis Abbatia quadam in suburbio ciuitatis Herbipolensis sita, quam bene nouimus,
pauperula quidem & modica, sed quieta multum atque tranquilla, nostroque satis vti
50 speramus conueniens proposito, quam duximus persuasi amicorum consilio non sper-
nendam. Optime nouit charitas tua quantis laboribus per annos iam tres & viginti con-
tinuos in Spanheim fuerimus afflicti, non solum in regimine monasterii proprii, sed mul-
to amplius pro totius ordinis vtilitate communi. At nunc posteaquam ingratitude
fratrum erga nos manifeste sumus experti, manere cum eis diutius non credimus tutum,
quoniam nec illi nobis vnquam deinceps erunt fideles, nec eis confidere amplius ve-
raciter poterimus à quibus tam enormiter sumus decepti. Nobis autem sic pauide conuer-
santibus, quis non intelligat quantum animarum sequeretur periculū, dum neq; pastor se ouib;
Tt 4 credere,